Subota, 21.05.2016.g.

S jednim dragim bratom u vjeri razmijenio sam nekoliko emaila o našem

poimanju nekih tema vezanih uz naš osobni rast u vjeri i duhovnosti, na

naša padanja i dizanja u svakodnevnom životu, traženja odgovora …

Navodim dalje dva naša emaila za koja mislim da bi možda mogli pomoći

i nekome od vas u traženju odgovora u vašim životima.

NJEGOV EMAIL:

"Pozdrav dragi brate u vjeri,

Počet ću sa mišlju koja se kod mene pojavljivala češće nakon

ove duhovne obnove od oca Branka Zebica. Možda je važna, jer

mi je isti savjet uputio nakon mog obraćenja, a i sada je na

duhovnoj obnovi o tome pričao a tiče se fenomena koji na sličan

način zahvaća sve obraćene ljude.

Naime, kad sam se obratio, otac Branko mi je ispričao priču o

jednom obraćeniku.

Priča ide otprilike ovako: "Kod mene često dođe obraćeni otac

jedne obitelji. I požali mi se kako njegova žena neće ili ne može

da se obrati. I kaže on (taj čovjek), postit ću 40 dana za njeno

obraćenje. I ne dogodi se promjena.

Otac Branko mu savjetuje da je dosta napravio, neka pokuša

biti otac obitelji. I (ne znam kako se izrazio, ali radi se o tome

neka ne bude ekstreman u vjerskim radnjama nego neka je

pridobije na drugi način) no taj čovjek je vjerovao u svoje

iskustvo. I još je gorljivije radio djela pokore i molitve i posta

pa cak i post šutnje.

No situacija u kući se pogoršala zato što njega njegova žena

nije ni prije prihvaćala takvog "obraćenog" a još manje što se

on više, gorljivije se trudio oko njenog obraćenja…"

I tu priču otac Branko često priča, primijetio sam.

Jer su mi je tu večer, ovaj vikend, još dvije žene htjele početi

pričati bez da jedna za drugu znaju.

Čini se da je taj primjer važan. I da ostaje ljudima u sjećanju.

Znači da mora imati smisla.

To je bila ta zgoda. Onda sam na duhovni ponedjeljak htio ići

kod indijske sestre Margarete iz Bad sodena, 1 sat vožnje od

mene u Njemačkoj. To mi je preporučila jedna žena na

duhovnoj obnovi od oca Branka.

I pošto sam već jednom zgodom čuo za sestru Margaretu ali

nisam se o njoj informirao, odlučio sam se informirati.

Pogledao sam jedan njen video i bio pozitivno raspoložen na

nju. Kako sam dalje čitao, naišao sam na stranicu koja kritično

piše o fenomenu karizmatske obnove i počivanja u Duhu

Svetom.

Prvi članak je bio loše napisan tako da sam ženi, koja je pisala

članak, uputio mail htjedući razgovarati i diskutirati sa njom o

tome. Mislio sam da svojim pisanjem čak radi reklamu za sestru

Margaretu jer ne donosi dovoljno dokaza o nečem lošem.

Jedan drugi članak na istoj stranici je već bio bolje napisan. Tu

piše jedan psiholog koji je došao u dodir sa osobama koje kažu

da imaju obraćenja i iskustva sa Duhom Svetim. I taj čovjek

piše nešto u stilu "sa takvim ljudima nemam šanse razgovarati.

Čak ako vide da se njihova obitelj raspada ne primaju na sebe

nikakav moj argument. Sve se od njih odbija jednom jedinom

izjavom - vi ne znate što sam ja doživio, vi nemate iskustvo

koje ja imam, ne možete sa mnom o tome razgovarati--"

I taj me članak već naveo da promislim, u kombinaciji znači

svećenika karmelićanina oca Branka koji zna o čemu priča i koji

nas želi savjetovati kako da se nosimo sa našim obraćenjem i

iskustvom koje nam se desilo.

Znači moj krajnji zaključak je ovaj: Ljudi koji nisu ništa

doživjeli, kritiziraju takve stvari i niječu ih, njima isto teško

neko može pomoći osim da Bog izvanredno zahvati u njihov

život jer su se tome zatvorili i samo traže kako razotkriti taj

fenomen. Ljudi koji su to doživjeli, s druge strane ne žele

prihvatiti kritički savjet kako da se nose sa tim i kako da ostave

ostale ljude na njihovoj razini, sudjelujući sa Milosti Boga i

Duha Svetog pri pomoći u obraćenju drugih.

Evo ova zadnja rečenica mi se svidjela, čak mislim da je možda

Duh Sveti malo sudjelovao kod sastavljanja, tako da ću tu stati i

pokušati se osvrnuti na tvoja pitanja u drugom mailu.

Bog te blagoslovio brate…"

MOJ EMAIL:

"DA, DRAGI BRATE U VJERI, OBRAĆENICI SU ČESTO TEŠKI, I

SEBI I DRUGIMA.

NO, ONA PRIČA O ČOVJEKU-OBRAĆENIKU KOJI JE NA SILU, BEZ

DA JE NAJPRIJE SHVATIO, I PRIHVATIO, ŠTO JE GOSPODINOVA

VOLJA ZA ŽIVOT NJEGOVE SUPRUGE, HTIO DA SE NJEGOVA

SUPRUGA OBRATI PO NJEGOVOM DUHOVNOM TRUDU, JE

ZAPRAVO PRIČA O OHOLOM ČOVJEKU.

TAJ ČOVJEK JE OHOLO, "JA PA JA", HTIO DA SE PO

NJEGOVOM TRUDU NJEGOVA SUPRUGA PROMIJENI. I TO MU JE

POSTAO CILJ I SMISAO SVAKODNEVNOG ŽIVOTA.

TO NIJE NIKAKO DOBRO. TO JE OHOLO, TAŠTO ...

NO, OBRAĆENJE JE DAR, VJERA JE DAR, SVE OD GOSPODINA

BOGA. I KADA DOBIJEŠ TE DAROVE, MORAŠ DAVATI PLODOVE.

A JEDINO ŠTO GOSPODIN BOG ŽELI NA OVOM NAŠEM SVIJETU

JE SPASENJE NAŠIH DUŠA. ČIM VIŠE. TOME JE ONO SVE

PODREDIO U NAŠIM ŽIVOTIMA. DA PRIHVATIMO NJEGA I DA

SPASIMO DUŠU. I DA U TOME POMOGNEMO DRUGOME.

OBRAĆENICI SU ONI KOJI SU TO DOBILI "PREKO NOĆI". MNOGI

"IZGORE" U TOME. MNOGI SU ČUDNI U SVOJOJ OKOLINI. JER I

ZLI I NJEGOVI ZLI DUHOVI ŽESTOKO DJELUJU DA IH VRATE

NATRAG.

JER TRAŽE PREVIŠE ODGOVORA NA PREVIŠE PITANJA.

JER S NISU RIJEŠILI STARIH GRIJEHA I SKONOSTI U CIJELOSTI

I UČVRSTILI SE U VJERI.

SVE SAM TO PROŠAO ... PADAO I DIZAO SE ...

NO, SHVATIO SAM DA DRUGIMA OKO SEBE, SVOJIM

NAJBLIŽIMA, JEDINO VJERU MOŽEŠ ISPOVIJEDATI SVOJIM

DJELIMA I ŽIVOTOM PO BOŽJIM ZAPOVIJEDIMA.

JER SI STAVIO GOSPODINA BOGA NA PRVO MJESTO U SVOJEM

ŽIVOTU.

AKO SI TO UČINIO, ONDA SI I AUTOMATSKI NJEMU

PREPUSTIO DA UPRAVLJA TVOJIM ŽIVOTOM.

ONDA SI MORAO I AUTOMATSKI PRIHVATITI DA GOSPODIN

BOG ZA SVAKOG OD TVOJIH NAJBLIŽIH IMA SVOJ PLAN. PLAN

KOJI JE VRLO ČESTO RAZLIČIT OD ONOGA KAKO SI TI TO

ZAMIŠLJAO.

I DOBIJEŠ RAZNE ZNAKOVE ŠTO TI JE TEBI ZA ČINITI. NE

DRUGIMA OKO TEBE. NE, NEGO TEBI.

I OSJETIŠ UVIJEK DUBOKI MIR U SEBI KADA TO UČINIŠ. TO TI

JE GRANICA DO KOJE OSJEĆAŠ DA DOBRO ČINIŠ I VRŠIŠ

SVETU BOŽJU VOLJU ZA SVOJ ŽIVOT I ŽIVOTE DRUGIH OKO

SEBE.

ONAJ ČOVJEK IZ PRIČE PREŠAO JE TU GRANICU. NJEGA JE

TJERALA OHOLOST DA JE ON TAJ KOJI ĆE SVOJIM MOLITVAMA

I DJELIMA UČINITI DA SE NJEGOVA SUPRUGA OBRATI. NIJE TO

PREPUSTIO GOSPODINU NEGO JE SEBE STAVIO U PRVI PLAN.

JA TI TO NE ČINIM VEĆ GODINAMA. SUPRUGA I JA O VJERI I

DUHOVNOSTI JAKO RIJETKO RAZGOVARAMO. ALI OBA DVA

TRAŽIMO SVOJ PUT PREMA GOSPODINU.

JER ZA MENE JE GRANICA MIR U MOJOJ DUŠI I SRCU. DA SAM

SVE UČINIO.

I PREPUSTIO SVE GOSPODINU.

MOLIM SE I POSTIM ZA OBITELJ. ALI ONI TO NI NE ZNAJU ...

TO ZNAMO SAMO GOSPODIN BOG I JA. A ONI MORAJU NAĆI

SAMI SVOJ PUT SPASENJA. JA IM MOGU SAMO POMOĆI SVOJIM

ŽIVOTOM U VJERI.

ALI, ONAJ KOJI JE DOBIO PUNO DAROVA I SPOZNAJA, ČESTO

SU TO I OBRAĆENICI, MORA DJELOVATI KAKO BI GOSPODINU

POMOGAO U SPASENJU DUŠA.

SAMO, TU SE STALNO TREBA PREISPITIVATI ŠTO JE NJEGOVO

DA ČINI A ŠTO JE GOSPODINOVO ...

TU JE TANKA GRANICA I TU NAS ZLI I NJEGOVI ZLI DEMONI

UVIJEK ČEKAJU. JER PREKO TE GRANICE JE OHOLOST, NJIHOVO

PODRUČJE. PRIJE TE GRANICE JE NESEBIČNA LJUBAV,

STRPLJENJE, PONIZNOST ...

JA SAM SVOJE ODGOVORE O TOME NAŠAO I SVE IMA SMISAO.

SVATKO TO TREBA ZA SEBE UČINITI...

A KARIZMATICI ... A ČUJ, U ZADNJIH GODINU, DVIJE UOPĆE

MI NISU POTREBNI ... JA SAM SVOJE ODGOVORE NAŠAO ... A

KADA TREBAM NEKE ODGOVORE, NAĐEM IH NA MISI U SVOJOJ

ŽUPNOJ CRKVI. TAMO JE UVIJEK GOSPODIN ISUS I NJEGOV

DOBRI DUHOVNI SVIJET I NEMAM POTREBE TRAŽITI SAVJETE

OD LJUDI KAD IH MOGU TRAŽITI OD GOSPODINA BOGA...

NO, U MOJEM RASTU U VJERI I DUHOVNOSTI, U TRAŽENJU

ODGOVORA, MNOGO SU MI POMOGLI ONI KOJI SU IH NAŠLI I

KOJI SU OD GOSPODINA IMALI POSLANJE DA IH DADNU

DRUGIMA. TO SU KARIZMATICI ...

SVI SMO KARIZMATICI KADA PRONAĐEMO SVOJE ODGOVORE I

SVOJE POSLANJE. JER TO MORAMO DATI DRUGIMA ...

A OVE KOJE SI NABROJIO DA GOVORE ZA I PROTIV

KARIZMATIKA, BILO BI DOBRO DA NAJPRIJE PREISPITAŠ KOJA

JE I KAKVA NJIHOVA VJERA.

JER NE MOŽEŠ GOVORITI O NEČEMU ŠTO NE RAZUMIJEŠ ...

MIR I DOBRO."

BOŽE MOJ PRELJUBLJENI, BESKRAJNO TI

HVALA NA SVIMA ONIMA KOJI NAMA

POMAŽU U SPASENJU NAŠE DUŠE!

SVET I PRESVET U SVE VIJEKE VJEKOVA.

OČE, SINE I DUŠE SVETI.

SVET I PRESVET.